

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

16.Bhar.103/2025/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2025. évi szeptember hó 24. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A járművezetés ittas állapotban vétsége és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ellen indult büntetőeljárásban a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2025. január 9. napján kelt 2.Bf.132/2024/14. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az Érdi Járásbíróság 2024. február 13. napján – előkészítő ülésen, a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadása után – kihirdetett 5.B.69/2022/62. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb járművezetés ittas állapotban vétségében (Btk. 236. § (1) bekezdés) és 5 rb járművezetés az eltiltás hatálya alatt büntetében (Btk. 239/B. § (2) bekezdés) és ezért halmazati büntetésül mint többszörös visszaesőt 3 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra és végleges hatályú közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.

[2] A vádlott és a védő fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2025. január 9. napján kelt 2.Bf.132/2024/14. számú ítéletével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta, és az 5 rb járművezetés az eltiltás hatálya alatt büntetére (Btk. 239/B. § (1), (2) bekezdés) vonatkozó ítéleti rendelkezést hatályon kívül helyezte és e bűncselekmények miatt a büntetőeljárást megszüntette. A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 évre, a közügyektől eltiltás tartamát 3 évre enyhítette.

[3] Az ítélet ellen a vádlott jelentett be kézbesítési íven másodfellebbezést.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.214/2025/3. számú átiratában előadta, hogy a vádlott beismerő nyilatkozta elfogadásának feltételei fennálltak, a bíróság a tényállást a váddal egyezően állapította meg, a másodfokú bíróság a tényállás megalapozottságát nem érintve az ítéletnek a vádlott személyi körülményeire vonatkozó rendelkezéseit a korábbi büntetéseit tartalmazó adatokkal kiegészítette. A másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozott, ezért a harmadfokú eljárásban irányadó.

[5] A törvényszék a többrendbeli járművezetés az eltiltás hatálya alatt vonatkozásában helytállóan tárta fel, hogy e cselekmények a folytatóság egységére tekintettel a már korábban jogerősen elbírált bűncselekmények részselekményei, ezért a Be. 567. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel a Be. 607. § (1) bekezdés a) pontja és (3) bekezdése alapján az ítéleti rendelkezés hatályon kívül helyezésének és 5 rb járművezetés az eltiltás hatálya alatt büntette miatt a büntetőeljárás megszüntetésének volt helye.

[6] A büntetési célok eléréséhez alkalmas mértékben csökkentette a vádlott büntetésének tartamát a törvényszék, és a másodfokú bíróság is helytállóan ismerte fel, hogy a vádlottat a közúti járművezetéstől végleges hatállyal el kell tiltani, mert a közúti járművezetés szabályaival kirívóan, rendszeresen, ismétlődően szembehelyezkedett, soha nem rendelkezett vezetői engedéllyel és a hasonló jellegű bűncselekmények miatti elítélései sem tartották vissza az újabb elkövetéstől. A kifejtettek alapján a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[7] Az ítéltábla rögzíti, hogy a Be. 615. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntése esetén. Ugyanezen jogszabályhely (2) b) pontja alapján ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette.

[8] A vádlott kézbesítési íven, indokolás nélkül jelentette be a fellebbezést. Tekintettel arra, hogy a vádlott a terhére nem fellebbezhet (Be. 583. § (4) bekezdés), így a megszüntető rendelkezés ellen önmagában nem, de az ellentétes döntéssel összefüggő ítéleti rendelkezések, így a büntetés enyhítésének a mértéke ellen már fellebbezéssel élhet (Be. 615. § (3) bekezdés b) pont), így a vádlott másodfellebbezése joghatályos.

[9] A vádlott másodfellebbezése nem alapos.

[10] A felülbírálat terjedelme körében az ítéltábla az alábbiakra mutat rá:

[11] A Be. 615.§ (4) bekezdésének a) és b) pontja alapján a másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésben az ellentétes döntés alapját képező tényállás nem támadható, ha az elsőfokú bíróság ítélete ellen kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentettek be fellebbezést, vagy az ellentétes döntés a Be. 590. § (5) bekezdése szerinti felülbírálaton alapult.

[12] A Be. 618. § (1), (2) és (3) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, és az elsőfokú és a másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. A harmadfokú bíróság hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben. A harmadfokú bíróság az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálja a Be. 590. § (5) bekezdés a)–c) pontjában meghatározottakat.

[13] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott beismerő nyilatkozatát az előkészítő ülésen elfogadta, a másodfokú eljárásban is korlátozott volt a felülbírálat terjedelme a törvényszék által kifejtettek szerint a Be. 590.§ (3) és (5) bekezdése alapján figyelemmel a Be. 606.§ (3) és (4) bekezdésére is. Ez utóbbiak szerint, ha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[14] A Be. 500. § (1) bekezdés b) pontja alapján, ha a bíróság a bűnösség beismerésére vonatkozó nyilatkozatot elfogadja, akkor a vádirati tényállás megalapozottságát és a bűnösség kérdését nem vizsgálja.

[15] Ez a korlátozás a harmadfokú eljárásban is érvényesül.

[16] Ezért a harmadfokú bíróság a Be. 619. § (1) bekezdésében írtakra is figyelemmel a határozatát arra a tényállásra alapította, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta. Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság az ellentétes döntés alapjául nem állapított meg eltérő tényállást, így az ítélet megalapozottsága a harmadfokú eljárásban nem volt vizsgálható.

[17] Az ítéltábla az ügyet a Be. 621. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta el, az ítélet ellen a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést és nyilvános ülés kitűzését a jogosultak egyike sem indítványozta.

[18] Mind az első, mind a másodfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, nem vétett a Be. 607.§ (1) bekezdése és a Be. 608. § (1) bekezdése szerinti abszolút hatályon kívül helyezést szükségessé tevő eljárási szabálysértést.

[19] A törvényszék irathűen egészítette ki a vádlott előzményi elítélésére vonatkozó adatokat, és a BH2023.176. számú eseti döntés helyes értelmezésével helytállóan fejtette ki, hogy a vádlottnak a járművezetés az eltiltás tartama alatt büntetteként értékelt cselekményei a folytatólágosság törvényi egységébe tartoznak a már elbírált, hasonló bűncselekményeivel.

[20] A Btk. 6.§ (2) bekezdése alapján folytatólágosan elkövetett bűncselekmény, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközönként többször követ el.

[21] Ugyanezen jogszabályhely (3) bekezdése alapján pedig, ha az elkövető több vagy tartós cselekménye egy bűncselekményt valósít meg, vagy több bűncselekménye e törvény rendelkezése alapján egy bűncselekményt valósít meg, és e bűncselekmény miatt az elkövetővel szemben vádemelésre került sor, az elkövető által a vádemelést követően elkövetett újabb ugyanolyan bűncselekmény önálló bűncselekményként bírálendő el.

[22] A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a jelen ügyben vádemelésre 2022. április 6., 2022. szeptember 22. és 2022. november 5. napján került sor.

[23] A Székesfehérvári Járásbíróság 2.B.228/2023. számú ügyében a járművezetés az eltiltás hatálya alatt büntette miatti vádemelés időpontja 2023. június 8., az elkövetési idő 2022. szeptember 28., míg a Székesfehérvári Járásbíróság 2.B.324/2022. számú ügyében ugyanilyen bűncselekmény miatt a vádemelés időpontja 2022. július 27., az elkövetési idő pedig 2022. március 4.

[24] Tehát helyes a törvényszéknek az a levezetése, hogy a jelen ügyben elbírált 2022. február 15. és 2022. március 29. napján elkövetett járművezetés az eltiltás hatálya alatt büntette a Székesfehérvári Járásbíróság 2.B.324/2022. számú ügyében elbírált bűncselekménnyel, míg a 2022. szeptember 1., 2022. szeptember 19., és 2022. november 2. napján elkövetett bűncselekmények a Székesfehérvári Járásbíróság 2.B.228/2023. számú ügyében elbírált bűncselekménnyel képeznek a folytatólágosság folytán törvényi egységet.

[25] Valamennyi bűncselekmény a Veszprémi Járásbíróság 5.B.569/2017/44. számú, a Veszprémi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.832/2017/15. számú határozata folytán

2018. január 30. napján jogerőre emelkedett ítéletével kiszabott közúti járművezetéstől eltiltás hatálya alá esik, ugyanis az ott kiszabott szabadságvesztésből 2021. október 2. napján szabadult, a szabadságvesztés tartama pedig a közúti járművezetéstől eltiltás tartamába nem számított bele.

[26] A 6/2009. Büntető jogegységi határozat értelmében amennyiben a bíróság a vád tárgyává tett és a bűncselekmény egységébe tartozó cselekményt jogerősen elbírálta, határozata e bűncselekmény tekintetében res iudicata-t eredményez. A Be. 4. § (3) bekezdésére figyelemmel nincs helye újabb vádemelésnek olyan részcselekmény miatt, amely a már elbírált bűncselekmény egységébe tartozik, de nem képezte a jogerős határozatban megállapított tényállás részét.

[27] A fentiek alapján tehát a másodfokú bíróság törvényesen döntött az 5 rb járművezetés az eltiltás hatálya alatt büntette miatt az ítéleti rendelkezés hatályon kívül helyezéséről és az eljárás megszüntetéséről, az általa felhívott jogszabályhelyeket pontosan jelölte meg.

[28] Az első- és a másodfokú bíróság feltárta és értékelte a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket, és a törvényszék helyesen állapította meg, hogy a megszüntető rendelkezés folytán a büntetési tétel és így annak középértéke is csökkent, a bűnösség köre is szűkült, ezért a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás enyhítésének volt helye. A törvényszék által kiszabott büntetés így arányban áll a cselekmény tárgyi súlyával és a vádlott személyi bűnösségi körülményeivel, a többszörös visszaesői minőségén túl is többszörösen büntetett előéletű vádlottal szemben további enyhítésre nem volt alap.

[29] A vádlott előéleti adatiból kitűnik, hogy vezetői engedéllyel soha nem rendelkezett, ennek ellenére több alkalommal vezetett közúton gépjárművet, úgy, hogy a járművezetés személyi feltételeinek sem felelt meg, hiszen szervezetében szeszital fogyasztásából származó alkohol volt. Ebből pedig az a következtetés vonható le, hogy teljességgel semmibe veszi a közlekedési szabályokat, így helyes az az érvelés, hogy a 38/2007. BK. vélemény II. pontja alapján a közúti járművezetéstől végleges hatályú eltiltásnak van helye vele szemben.

[30] A másodfokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek.

[31] A fentiek alapján az ítéltábla a törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét a Be. 621. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2025. szeptember 24.

dr. Ujvári Ákos s.k.	Radnainé dr. Solymosi Viktória s.k.	dr. Patassy Bence s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.132/2024/14. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 16.Bhar.103/2025/7. számú végzése folytán 2025. szeptember 24. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. szeptember 24.

dr. Ujvári Ákos s.k.
a tanács elnöke